

Ergonomi og pedagogikk – hånd i hånd

ASPHAUGEN BARNEHAGE

Vi i Asphaugen barnehage er blitt inspirert av Kværnerdalen barnehage i bydel Gamle Oslo og boka «La mæ klar det sjøl» fra et prosjekt i Trondheim kommune. Vår tittel på arbeidet er **«Ergonomi og Pedagogikk – hånd i hånd»**

Erfaringer og observasjoner viser at barn får mye hjelp av personalet i barnehagen. Dette fører til at personalet får ensidige og uheldige arbeidsstillinger og barna blir passive og hindret i utviklingen.

Eksempler på dette kan være at barna blir løftet opp og ned fra stallebenken i stedet for å klatre selv, at barna blir påkledt i stedet for at de kan trene på å kle på seg selv, at de minste barna blir båret i stedet for at de får krype eller gå selv og at de daglige gjøremål som å dekke bord primært gjøres av voksne.

De nye arbeidsmetodene gir en vinn – vinn – situasjon:

- Vi styrker barnas utvikling og de opplever mestringsglede.
- Vi fremmer egen helse og får ned sykefraværet. (40 % av sykemeldingene i barnehagene skyldes muskel- og skjelettplager. Personalet får informasjon om de hjelpemidlene vi har tilgjengelige, og utstyret skal brukes (påkledningsbenk, lave stoler med hjul, skoavtaker, sykkelkrok, hev/senk stallebord, klatrekrakker for barna).

Hva er læring og hvordan lærer barn?

I barnehagen er vi opptatt av danning og demokrati, og barns medvirkning har fått godt fotfeste i barnehagepedagogikken.

I arbeidet med prosjektet ser vi at hverdagssituasjonene, rutinene og overgangssituasjoner er en viktig del av barns medvirkning. Barna får på selvstendig vis anledning til å delta i alle hverdagssituasjoner, øve på disse og oppleve mestring. Barn som får prøve selv vil naturligvis erfare og lære ut fra dette. For barns utvikling er det en stor fordel å bli møtt av voksne som oppfordrer og motiverer til å prøve å gjøre mest mulig selv.

I en travel hverdag ser vi at innlært hjelpeløshet kan bli et resultat. Dette ønsker vi ikke. Vi mener at barn har rett til å utvikle selvhjulpenhet.

Vi ønsker at alle voksne, både personale og foreldre skal være bevisste på dette. Hvor mye «hjelper» vi barnet i løpet av en dag? Trenger barnet hjelpen?

I tillegg til mestringsglede og selvhjulpenhet er hverdagsaktivitetene fulle av læring, som matematiske utfordringer, telling, sortering og enkle regnestykker. Språklig stimulering, benevning og preposisjoner. Og ikke minst samarbeid.

Avdelingsarbeidet.

Forventningene til barna reguleres etter alder og forutsetninger.

Garderobe.

Barna skal sammen med oss voksne komme fram til hvilke klær vi skal ha på ute. De skal hente klær i hylla og kle på seg selv. De skal brette klær og ha orden i hylla si. Vi voksne er sammen med dem, anerkjenner, bekrefter, benevner og veileder underveis.

Barna har klatre-krakker i garderobene, og de voksne benytter lave stoler på hjul og påkledningsbenken.

Foreldrene må bidra og sørge for at barna har det de trenger, at de har klær som er praktiske og hjelper til med rydding og orden på plassen.

Stell og legging.

Barna hjelper til med å finne frem sin bleie. De eldste klarer å ta av den gamle bleien selv (så fremt de ikke har bæsjet). Dersom vi bruker stellebordet, skal heisefunksjonen benyttes, slik at barnet kan klatre opp og ned på det selv.

De minste barna sover i vogn, de som klarer klatrer opp i vogna selv. De litt større barna sover på madrass på gulvet.

Måltid.

Barna dekker tralla, finner fram pålegg og brød, dekker av og på bord, vasker bord og setter i kjøleskap og oppvaskmaskin.

Barna smører sin egen mat, de største hjelper de mindre.

Rydding.

Hvert enkelt barn skal rydde etter seg selv. Leker legges tilbake der de ble hentet slik at nestemann finner det igjen. Personalet benytter lave stoler med hjul og plasserer seg i nærheten av der barna er for å kunne veilede underveis.